

The association of Social Anxiety and Self-Disclosure with Social Intimacy, Mediated by Perceived Responseiveness

G. Jalali* : M.A of General Psychology, Kerman Branch, Islamic Azad University, Kerman, Iran

A. Soltani : Assistant Professor, Department of Psychology, Kerman Branch, Islamic Azad University, Kerman, Iran

A.H. Roshani Tabrizi : Phd Candidate of Production and Operation Management, Department of Management, Tehran University, Tehran, Iran

Abstract

Background and Aim: Creating interpersonal relationships is considered as one of the basic human motives for which social intimacy is required. Factors influencing social intimacy are self-disclosure and social anxiety. From this perspective, the goal of this study was to investigate the relationship between self-disclosure and social anxiety with social intimacy, mediated by perceived responsiveness. **Methods:** The research method was descriptive-correlational. The statistical population included all students of the Islamic Azad University of Kerman in 2019 (1800 people). Considering the volume of samples in the structural equations, 350 students were selected as the statistical sample using the Stratified Random Sampling method. This group took the Lefcourt (1982), Kahn & Hessling (2001) Self-disclosure, Watson and Friend (1969) Social Anxiety, and Reis et al. (2006) Perceived Responsiveness questionnaires. A total of 242 qualified questionnaires were received. Data was analyzed by structural equation method. **Results:** The results indicate an increase and significant effect of Self-disclosure on Perceived Responsiveness ($P = 0.250$), a reduced and significant effect of Social Anxiety on Perceived Responsiveness ($P = -0.554$), an increased and significant effect of Perceived Responsiveness on Social Intimacy ($P = 0.405$), an increased and significant effect of Self-disclosure on Social Intimacy ($P = 0.137$) and a reduced and significant effect of Social Anxiety on Social Intimacy ($P = -0.178$). **Conclusion:** Increased Self-Disclosure and Perceived responsiveness leads to an increase in Social Intimacy in relationships and increased Social Anxiety leads to a reduction in the level of Perceived Responsiveness and therefore a decrease in Social Intimacy. Due to the importance of the role of social intimacy on mental health of the community, it is proposed that the appropriate organizations prepare extensive planning to manage and treat social anxiety in individuals and hold instructive classes, especially for parents and primary school teachers.

Keywords: *Social Intimacy, Social anxiety, Self-Disclosure, Perceived Response*

* **Corresponding author**
Golnaz_jl@yahoo.com

Received: 17.04.2022
Acceptance: 20.08.2022

Cite this article as:

Jalali, G., Soltani, A., & Roshani Tabrizi, A.H. (2022). The association of Social Anxiety and Self-Disclosure with Social Intimacy, Mediated by Perceived Responseiveness. *JARAC*, 4(3): 47-65.

© 2020 by the authors. Licensee Iran-Mehr ISSR, Tehran, Iran. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0 license) (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Introduction

Communicating correctly with others, regardless of one's position and purpose, is almost only possible by establishing intimacy. Many people are not consciously familiar with the word intimacy, but in order to be able to communicate with other people, they unconsciously try to create intimacy. Establishing intimate relationships is important because it leads to increased self-control in relationships, empathy, sociability, popularity and increased self-satisfaction. Also, establishing intimate relationships is one of the key factors in adults' mental health and well-being and is one of the most important factors involved in forming human personality. Therefore, the existence of a close and sincere relationship between humans is essential. Intimacy is usually regarded as an indicator of affectivity, comfort, and mutual sharing, and it can be considered a capacity for two-way openness, participation in relationships with others, and mutual trust (Raskin, 2001). In other words, intimacy is referred to as a kind of deep closeness between two people, where the parties have no fear or concern about mental and intellectual nakedness in front of each other. In a more specific sense, intimacy is sharing a person's inner essence or his innermost characteristics, such as strengths and weaknesses, competencies, or inefficiencies, with another person (Hu et al., 2004). Based on popular understanding and various theories, things like romantic sexual activity, very close private friendships, parent-child relationships, and relationships with spouses and other family members are identified as examples of intimacy, and it is believed that such activities contribute to the formation of personality, behavior and the meaning of existence for humans play a vital role (Register, & Henley, 1992). One of the important and effective factors in creating an intimate relationship is the feeling of having a safe environment for self-disclosure. The phenomenon of self-disclosure was first introduced in 1971 by Jourard as a phenomenon during which a person talks about himself to others. Altman et al. (1981) defined self-disclosure as the process of revealing one's thoughts, inner feelings, and

previous experiences to another person. Also, Greene et al. (2006) have considered self-disclosure as a voluntary act and conscious behavior that, in addition to sharing information, personal thoughts, and feelings, a person may also disclose about others (at least one other person). In general, disclosure is one of the most important social skills and is more complicated than it seems at first glance: Who can reveal what to whom and at what stage (of the development stages of personal relationships) is determined by subtle rules, and doing it requires special skill and ability (Tang et al., 2013)? Because whenever we share a part of our information with someone, we change the shape of our personal boundaries. Through personal retelling, people can turn from strangers to acquaintances and then close friends (Kashdan, et al., 2013; Tang, et al., 2013).

One of the main reasons for people's low willingness to interact with unknown people and disclose information about themselves is their high social anxiety. Gelder first described the term social phobia in 1966, but it was actually the DSM-3 that listed it as a separate diagnostic entity for adults (American Psychiatric Association, 1980). In DSM-5, social anxiety is characterized by significant fear and anxiety about one or more social situations in which there is a possibility of looking closely at the patient and scrutinizing others. These situations include social interactions (e.g., talking or meeting strangers), being observed (e.g., eating or drinking), and performing in front of others (e.g., giving a speech) (American Psychiatric Association, 2013). Fear of being evaluated by others directly and significantly affects life satisfaction. A person with social anxiety has panic and fears that others may have an unfavorable opinion of him or her in terms of personality or in general compared to others (Juretić, 2018).

One of the other essential things in establishing an intimate relationship and creating enough trust for the parties is to receive answers from the other party that show a sign of understanding or approval. The first indirect reference to the role of responsiveness in the

intimacy process was made by Kurt in 1970. He found that appropriate answers increase the sense of connectedness with each other, while inappropriate answers create distance between the interactants. Perceived responsiveness is the understanding of whether the other person cares about the ongoing conversation, understands the content, and approves it or not (Reis, et al., 2004). From Davis' point of view, perceived responsiveness - which he defined as verbal or non-verbal relevant and coordinated details expressed by a listener towards the speaker's ideas - plays an essential role in improving relationships and interpersonal attraction (Reis & Shaver, 1988). Responsiveness is rooted in the personality, goals, and history of the relationship between the parties and the interaction between these elements, and it is a perception that is created during interactions in relationships (Reis & Gable, 2015). Canevello & Crocker (2010) perceived responsiveness as the central core of close and satisfactory relationships, pointed out that it is created through at least two processes: through an interpersonal process through which responsiveness is shown to the other party, or through an internal process through which the person in question perceives responsiveness. According to them, these are the internal goals of people (supporting others or maintaining an ideal image of oneself) that can initiate or inhibit the perceived response and its mutual projection.

Research method

Regarding the investigation of the relationships between the research variables, the upcoming research is in the category of descriptive-correlation research of the survey type in terms of method, and the relationship between the variables has been analyzed according to the research hypotheses. The research's statistical population included all Azad University, Kerman branch students, numbering 18,000 people in the second half of 2018. To determine the sample size in research that uses the structural equation modeling method, between five and ten samples and generally up to 300 samples are recommended for each variable (Nargesian, 2013). In this research, due to the

presence of four variables, the sample size should not be less than 40 based on the mentioned cases; Therefore, the research sample was distributed using a stratified random sampling method among the faculties of the university in the number of 350 people according to the distribution of the frequency of students in each faculty and the possibility of incomplete completion of the questionnaires .

Research tools

1. Social Intimacy Questionnaire: The questionnaire provided by Miller & Lefcourt (1982) was used to measure the level of social intimacy. This questionnaire has six questions to describe psychological intimacy and 11 questions to describe the intensity of intimacy experienced at present, and all questions are answered on a 10-point Likert scale. Questions 2 and 14 are reverse-scored from very rarely (1 point) to almost always or very often (10 points). The designers of the questionnaire have reported Cronbach's alpha coefficient of 0.86 to 0.91 in various implementations. Also, Cronbach's alpha coefficient was 0.76 in a preliminary study conducted on a sample of 330 people, including 166 boys and 164 girls (Daneshvarpour, et al., 2008). Kornbach's alpha was calculated in the present study for social intimacy items (0.92).

2. Self-disclosure questionnaire: Kahn & Hesslin (2001) provided the questionnaire to measure the amount of self-disclosure. This questionnaire is based on a 5-point Likert scale, which has 12 questions and is answered from "completely disagree" (1 point) to "completely agree" (5 points). Therefore, the minimum score is 12, and the maximum score is 60. The reliability of this scale has also been obtained through retesting in several studies above 0.90 (Kahn, & Hesslin, 2001). Kornbach's alpha was calculated for self-disclosure items (0.80) in the present study.

3. Social Anxiety Questionnaire: To measure social anxiety, the questionnaire provided by Watson, & Friend (1969) was used, which has two subscales of social avoidance and fear of negative evaluation. The questionnaire contains 58 items, of which the social avoidance subscale has 28 items. The score

range is between 0 and 28; a score of 12 and above indicates high social anxiety, and a score of 4 and below indicates very low social anxiety. The scoring of the fear of negative evaluation subscale is 30 items, which has 17 items with positive answers and 13 items with negative answers. Its score can range from 0 to 30. A score of 18 and above represents people with a great fear of negative evaluation, and a score of 9 and below is for people with little fear of negative evaluation. In the research of Watson & Friend (1969), the reliability coefficient of the questionnaire subscales was obtained as 0.79 and 0.94, respectively. Nisi, & Shahni Yeilaq (2001), have reported the reliability coefficient of the scale using Cronbach's alpha method as 0.90 and 0.86, respectively.

4. Perceived responsiveness questionnaire: To measure perceived responsiveness, the questionnaire provided by Reis et al. (2011) has been used, which includes 12 items. All items are based on a 9-point Likert scale and include (1 point) once it is entirely correct (9 points) answered. In order to prepare the questionnaire, considering that there was no research conducted in Iran regarding the measurement of perceived responsiveness, first, it was translated into Persian, and then two English language experts were asked to translate it into English. Differences between the English versions were evaluated, and these differences were reduced

to a minimum through an "iterative revision process." Therefore, the semantic proximity of the two Persian and English versions was investigated. After that, several faculty members confirmed the validity of this questionnaire's content and cultural compatibility. Reis et al. (2011) reported the reliability of this questionnaire as 0.91. Cronbach's alpha was obtained for perceived responsiveness items (0.90).

Results

According to the data analysis, the demographic indicators are the average age of the sample size (21.45), the median age (20.00), the standard deviation (4.19), the minimum age (18.00), and the maximum age (00.00). 39 is the year. One hundred eight people (44.6 percent) of the participants in the research were the first child of the family, 57 people (23.6 percent) were the second child, 47 people (19.4 percent) were the third child, 19 people (7.9 percent) was the fourth child, seven people (2.9 percent) was the fifth child, and four people (1.7 percent) was the sixth child in the family, 90 people (37.2 percent) were the last child in the family, and 40 people (16.5 percent) were the only child respondents. The number of women participating in the research is equal to 106 people (43.8%), the number of men participating in the research is equal to 136 people (56.2%), and 124 of the participants (51.4%) said their intimate friend was male and 118 One of the participants (43.8%) declared the gender of their best friend as female.

Table (2). Descriptive statistics of research variables

Variables	Number	Mean	Standard Deviation	Min	Max
self disclosure	242	34.32	7.92	11.00	55.00
Negative evaluation	242	7.21	4.63	0.00	17.00
social avoidance	242	4.91	3.81	1.00	15.00
social anxiety	242	12.62	6.59	1.00	29.00
Perceived responsiveness	242	87.13	19.17	30.00	108.00
Social intimacy	242	110.32	18.30	59.00	137.00

In this section, the proposed research model has been examined using the structural equation modeling approach, and the results will be presented in the following. After identifying the correlation of the variables, a significance test was performed. To check the significance of the

relationship between the variables, the t-test statistic or t-value is used. Because significance is checked at the error level of 0.05, the relationship is not significant if the amount of factor loadings observed with the t-test is smaller than 1.96.

Before examining the proposed research model, the presuppositions of the structural equation method have been fully confirmed as follows.

- Screening of data, in this default, univariate scatter data was detected by the standard z score and was close to the average, and multivariate scatter data was examined by Mahalanobis statistic, and there was no data to be excluded.

- The research variables should have an interval measurement scale; in this research, all the variables that entered the model have an interval measurement scale.

- Multiple non-collinearity, this hypothesis was examined by the variance factor of less than 10, according to the table (3) for all research variables, and it showed the absence of collinearity between the variables.

- The normality of the data was checked by the coefficients of skewness, kurtosis, and critical ratios of these two coefficients of the research variables, and it was observed that all the coefficients obtained according to table (3) are in the range (-2.58, 2.58). Therefore, the data has a normal distribution, and parametric tests can be used to check the hypotheses.

- Independence of errors In this assumption, model errors (difference between actual values and values predicted by the regression equation) should be independent of each other. The Durbin-Watson test was used for this purpose. If this statistic is between 1.5 and 2.5, there is no autocorrelation among the residuals.

- The appropriateness of the psychometric criteria of the questionnaires, which is one of the essential presuppositions of the structural equation method. In this premise, for the appropriateness of the psychometric criteria of the questionnaires, the validity of the questionnaires should be investigated. In order to determine the construct validity of the questionnaires and the appropriateness of the psychometric criteria of the questionnaires, confirmatory factor analysis was also used. Also, the questions with a common factor

loading less than 0.4 were excluded from the analysis process.

Discussion and conclusion

The purpose of the present study was to investigate the relationship between social anxiety and self-disclosure with social intimacy, considering the mediation of perceived responsiveness in students of Kerman Azad University. The results of the experimental findings obtained in this research support the proposed model and based on the collected data, the presented model has a suitable fit. In the present study, it was shown that there is a direct and incremental relationship between self-disclosure and perceived accountability, and these findings are consistent with (Reis, & Shaver, 1988; Kashdan et al., 2013; Campbell et al., 2009; Petty, 2017). The research results show a significant decreasing (inverse) relationship between social anxiety and perceived responsiveness, consistent with other studies (Bar-Kalifae et al., 2015; Petty, 2017). A significant and incremental (direct) relationship has been observed between self-disclosure and social intimacy. This result is consistent with research results (Hargie, 2011; Walters & Burger, 2013; McIntyre et al., 2015; Kashdan et al., 2013; Walters & Burger, 2013; Tang et al., 2013; Menegatti & Rubini, 2014; Tardy, & Smithson, 2018) is consistent. The relationship between the two variables of social anxiety and social intimacy was significant and of a decreasing type, which is consistent with research results (Hudson, & Rapee, 2009; Cuming & Rapee, 2010; Fernandez & Rodebaugh, 2011; Voncken & Dijk, 2013; Ahmad Beigi, 2015; Zabihzadeh et al., 2016) was consistent. The present study examined the relationship between perceived responsiveness and social intimacy. The obtained results indicated a significant and incremental (direct) relationship between these two variables. The obtained findings support the research results (Shelton et al., 2010; Canevello & Crocker, 2010; Bar-Kalifa et al., 2015).

Man is a social being, and most of his needs find meaning in socializing and interpersonal relationships with others. None of the potential capabilities of human beings develop without social relations. Social relations are the source of learning and the reason for innovation and construction, and one of the important factors in the continuation of human life on the planet. The continuity of life and society depends on increasing the quality of interpersonal relationships. No human being can establish effective social relations without learning from birth. This learning is lifelong and continues as long as a person is alive. By summarizing the findings and the stated content, it is understood that anxious people, because they are constantly involved in their own inner thoughts and concerns, ignore their other party in relationships and, as a result, fear being evaluated, do not actively participate in conversations. This leads to a lowering of the other party's self-disclosure level. In a way, ignoring the self-disclosures of the other party instills the feeling of not being understood and not being approved by the other party to the disclosing person. All in all, these factors lower the level of intimacy between them and lead to breaking the bond of communication between the parties.

Among the limitations of this research, we can mention its limited society and the existence of different contexts and conditions affecting social intimacy. According to these limitations, it is suggested for future research, the phenomenon of social intimacy should be investigated using qualitative or mixed research methods in other societies, or the phenomenon of social intimacy should be investigated using the role of non-verbal

details of responsiveness perceived as a mediator or intervening variable between social intimacy and self-disclosure, and social anxiety should be investigated. On the other hand, according to social learning theory, the learning process can also play a significant role in self-disclosure and social anxiety. It is suggested that learning to reduce social anxiety and increasing self-disclosure in the process of intimacy should also be investigated in future research. Also, in the present study, the relationship between variables was investigated without considering the relationship between self-disclosure and social anxiety. Therefore, future research can also consider the relationship between these two variables.

Ethical principles

This research observed ethical standards, including obtaining informed consent and ensuring privacy and confidentiality. Also, at the time of completing the questionnaires, while emphasizing completing all the questions, the participants were free to withdraw from the research at any time and provide personal information, and they were assured that the information would remain confidential, which was fully respected.

Acknowledgments

The cooperation of all participants in the research is thanked and appreciated.

Conflict of interest

According to the authors, this article has no financial sponsor or conflict of interest.

رابطه اضطراب اجتماعی و خودافشائی با صمیمیت اجتماعی، با نقش میانجی پاسخگویی ادراک شده

گلناز جلالی^{۱*}: کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران
امان الله سلطانی^۲: استادیار گروه روان‌شناسی تربیتی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران
امیرحسین روشنی تبریزی^۳: دانشجوی دکتری مدیریت تولید و عملیات، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

کلیدواژه‌ها:
اضطراب اجتماعی، پاسخگویی ادراک شده، خودافشائی و صمیمیت اجتماعی

*نویسنده مسئول
Golnaz_jl@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۱/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۵/۲۹

زمینه و هدف: ایجاد روابط بین فردی یکی از انگیزه‌های اساسی بشر قلمداد می‌گردد که لازمه آن ایجاد صمیمیت اجتماعی است. از عوامل تأثیرگذار بر ایجاد صمیمیت اجتماعی، خودافشائی، اضطراب اجتماعی و پاسخگویی ادراک شده می‌باشند. از این منظر پژوهش حاضر باهدف بررسی رابطه خودافشائی و اضطراب اجتماعی با صمیمیت اجتماعی، با توجه به نقش میانجی پاسخگویی ادراک شده انجام شد. **روش پژوهش:** پژوهش از نوع توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان در سال ۱۳۹۸ (۱۸۰۰۰ نفر) بود که با توجه به میزان حجم نمونه در روش معادلات ساختاری تعداد ۳۵۰ نفر از دانشجویان به شیوه نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای به‌عنوان نمونه آماری انتخاب شده و به پرسش‌نامه‌های صمیمیت اجتماعی میلر و لف کورت (۱۹۸۲)، خود افشاء‌سازی کان و هسلینگ (۲۰۰۱)، اضطراب اجتماعی واتسون و فرند (۱۹۶۹) و پاسخگویی ادراک شده ریز و همکاران (۲۰۰۶) در بین آنها توزیع شد. در مجموع ۲۴۲ پرسش‌نامه قابل استفاده دریافت شد. داده‌ها با استفاده از روش معادلات ساختاری تجزیه و تحلیل شدند. **یافته‌ها:** یافته‌ها حاکی از اثر افزایشی و معنادار خودافشائی بر پاسخگویی ادراک شده ($P=0/25$)، اثر کاهشی و معنادار اضطراب اجتماعی بر پاسخگویی ادراک شده ($P=-0/554$) اثر افزایشی و معنادار پاسخگویی ادراک شده بر صمیمیت اجتماعی و ($P=0/405$) اثر افزایشی و معنادار خودافشائی بر صمیمیت اجتماعی ($P=0/137$) و اثر کاهشی و معنادار اضطراب اجتماعی بر صمیمیت اجتماعی ($P=-0/178$) بودند. **نتیجه‌گیری:** خودافشائی و پاسخگویی ادراک شده بالاتر، منجر به افزایش صمیمیت اجتماعی در روابط شده و اضطراب اجتماعی بالاتر منجر به کاهش سطح پاسخگویی ادراک شده و به طبع آن افت صمیمیت اجتماعی می‌گردد. با توجه به اهمیت نقش صمیمیت اجتماعی در سلامت روانی جامعه پیشنهاد می‌شود. سازمان‌های مربوطه برنامه‌ریزی گسترده‌ای جهت مدیریت و درمان اضطراب اجتماعی در افراد و برقراری کلاس‌های آموزشی، بخصوص برای والدین، مربیان مهدکودک‌ها و آموزگاران سطوح دبستان و اقدام کنند.

شیوه استناد به این مقاله:

جلالی، گ.، سلطانی، ا.، و روشنی تبریزی، ا.ح. (۱۴۰۱). رابطه اضطراب اجتماعی و خودافشائی با صمیمیت اجتماعی، با نقش میانجی پاسخگویی ادراک شده. فصلنامه سنجش و پژوهش در مشاوره کاربردی، ۴(۲ پیاپی ۱۲): ۴۷-۶۵

مقدمه

یکی از وجوه بارز انسان و انگیزه‌های اساسی او، توانایی و تمایل به ایجاد، گسترش، تداوم و عمق بخشیدن به روابط اجتماعی و تعامل با سایر افراد است. طولانی‌ترین تحقیق جهان نیز حاکی از آن بوده است که روابط خوب با دیگران، ما را سالم‌تر و شادتر نگه می‌دارد (Waldinger, 2015) و سبب افزایش طول عمر نسبت به افرادی می‌شود که روابط کمتری دارند (Mayo clinic, 2016). بعلاوه، برقراری ارتباط با دیگران از اصلی‌ترین اصول شادکامی^۱ به حساب آمده که همواره در طی تاریخ، یکی از مهم‌ترین اهداف زندگی بشر بوده است (Fordyce, 1977). اما، پیش‌نیاز و لازمه ایجاد روابط اجتماعی و بین‌فردی^۲، ایجاد صمیمیت است (Fathollahzadeh et al, 2017). برقراری ارتباط مناسب با دیگران فارغ از جایگاه فرد و هدف او از برقراری ارتباط، بدون ایجاد صمیمیت تقریباً غیرممکن است. بسیاری از افراد به طور آگاهانه با واژه صمیمیت آشنا نیستند ولی برای اینکه بتوانند با افراد دیگر ارتباط برقرار کند به صورت ناخودآگاه سعی در ایجاد صمیمیت می‌نمایند. اهمیت برقراری روابط صمیمانه تا بدان جاست که منجر به افزایش خودکنترلی در روابط، همدلی، جامعه‌پذیری، محبوبیت و افزایش رضایت از خود می‌شود. همچنین، برقراری روابط صمیمانه یکی از عوامل کلیدی در سلامت و بهزیستی روانی افراد بزرگسال بوده و از مهم‌ترین عوامل دخیل در شکل‌گیری شخصیت انسان می‌باشد. بنابراین، وجود یک رابطه نزدیک و صمیمانه میان انسان‌ها بسیار ضروری است. صمیمیت معمولاً نشانگر تأثیرپذیری، راحت بودن و به اشتراک گذاشتن متقابل تلقی می‌شود و می‌توان آن را ظرفیتی برای باز بودن دو سویه، مشارکت در روابط با دیگران و اعتماد متقابل دانست (Raskin, 2001). به عبارات دیگر، از صمیمیت به‌عنوان نوعی نزدیکی عمیق میان دو نفر یاد می‌شود که طرفین از برهنگی روانی و فکری در برابر یکدیگر هیچ هراس و نگرانی ندارند. به معنای خاص‌تر، صمیمیت اشتراک گوهر درونی فرد و یا درونی‌ترین ویژگی‌های او مانند، نقاط قوت و ضعف، شایستگی‌ها و یا ناکارآمدی‌ها با فرد دیگر می‌باشد (Hu et al, 2004). بر اساس درک عمومی و نظریه‌های مختلف، مواردی نظیر فعالیت جنسی عاشقانه، دوستی‌های خصوصی بسیار نزدیک، روابط والد - فرزند، روابط با همسر و سایر اعضای خانواده به عنوان مصادیق صمیمیت

شناسایی می‌شوند و اعتقاد بر این است که چنین فعالیت‌هایی در شکل‌گیری شخصیت، رفتار و معنای وجود برای انسان‌ها نقش حیاتی ایفا می‌کنند (Register, & Henley, 1992). اما اگر بخواهیم صمیمیت را به طور دقیق بررسی نماییم، باید گفت صمیمیت شامل ۱۰ بعد احساسی (عاطفی)، روان‌شناسی، معنوی، فکری (عقلانی)، جنسی، فیزیکی (جسمانی)، زیباشناختی، اجتماعی (بین‌فردی و یا دوستانه)، تفریحی و زودگذر است (DaneshvarPour et al, 2008). ولیکن، با مرور ادبیات این حوزه مشخص می‌گردد که به بعد صمیمیت اجتماعی^۳ به عنوان یکی از مهم‌ترین ابعاد صمیمیت، بخصوص در ایران، کمتر پرداخته شده است. صمیمیت اجتماعی نخست توسط Miller & Lefcourt (1982)، به‌عنوان تجربه نزدیکی با دیگران (مانند افراد خاص، همسر، اعضای فامیل و دوستان) تعریف شد. روابط اجتماعی و صمیمیت اجتماعی حاصل از آن تقریباً می‌توانند از هر لحاظ به‌عنوان یک سپر دفاعی در مقابل حوادث و رخدادهاى بغرنج و ناگوار عمل کرده و شخص را از عواقب مضر آنها محافظت کنند و فقدان چنین روابطی می‌تواند استرس‌زا و برای فرد مشکل‌آفرین باشد (Strazdins, & Broom, 2007). به عنوان مثال، احتمال منزوی شدن و یا درگیر بودن متناوب با افراد دیگر در فرد افزایش می‌یابد.

از عوامل مهم و مؤثر در ایجاد رابطه صمیمی، احساس داشتن محیطی امن جهت خودافشائی^۴ است. پدیده خودافشائی برای اولین بار در سال 1971 توسط Jourard به‌عنوان پدیده‌ای که در طی آن فرد درباره خود با دیگران صحبت می‌کند، معرفی شد. Altman et al (1981)، خودافشائی را شامل فرایند آشکارکردن افکار، احساس‌های درونی شخص و تجارب قبلی او برای شخصی دیگر تعریف کرده‌اند. همچنین، Greene et al (2006)، نیز خودافشائی را عملی داوطلبانه و رفتاری آگاهانه دانسته‌اند که ممکن است فرد علاوه بر درمیان گذاشتن اطلاعات و افکار و احساسات شخصی خود، اقدام به افشاء سازی در مورد دیگران (حداقل یک نفر دیگر) نیز بنماید. به طور کلی افشاگری یکی از مهارت‌های مهم اجتماعی بوده و بیش از آنچه در نگاه اول به نظر می‌آید پیچیده است. اینکه چه کسی می‌تواند چه چیزی را برای چه کسی و در چه مرحله‌ای (از مراحل رشد روابط

1. Happiness
2. Interpersonal Relationships

3. Social Intimacy
4. Self -Disclosure

غریبه)، مشاهده شدن (مثلاً خوردن یا آشامیدن) و اجراکردن در حضور دیگران (مثلاً سخنرانی کردن) (American Psychiatric Association, 2013). ترس از ارزیابی توسط دیگران تأثیر مستقیم و قابل توجهی بر روی سطح رضایت از زندگی دارد. شخص دارای اضطراب اجتماعی دچار هراس و ترس است که مبادا دیگران، در مقایسه با سایر افراد از لحاظ شخصیتی و یا کلی برداشت نامساعدی نسبت به وی داشته باشند (Juretić, 2018). اضطراب اجتماعی به ذات خود را از طریق اجتناب از تعاملات اجتماعی نشان می‌دهد. در نتیجه برخی از مهم‌ترین تأثیرات این اختلال بر روی روابط دوستانه و صمیمی مشاهده می‌شود (Hudson & Rapee, 2009). در روابط احساسی میزان صمیمیت بین افراد مضطرب از کیفیت مطلوبی برخوردار نمی‌باشد (Hudson & Rapee, 2009; Zabihzadeh et al, 2016). اضطراب اجتماعی منجر به انتخاب رفتار محافظه‌کارانه و اجتناب افراد از خودافشائی در روابط احساسی و روابط دوستانه شده و موجب پایین آمدن کیفیت آنها می‌شود (Cuming, & Rapee, 2010; Fernandez, & Rodebaugh, 2011; Voncken, & Dijk, 2013; Ahmad, 2015; Beigi, 2015). از دیگر موارد ضروری در ایجاد یک ارتباط صمیمی و به‌وجودآمدن اعتماد کافی برای طرفین این است که از طرف مقابل خود پاسخی دریافت کنند که نشانی از درک و یا تأیید شدن را دارا باشند. اولین اشاره غیرمستقیم به نقش پاسخگویی در فرایند صمیمیت توسط Kurt در سال 1970 صورت گرفت. او دریافته بود که پاسخ‌های مناسب باعث بالارفتن حس مرتبط بودن با یکدیگر می‌شوند، درحالی‌که پاسخ‌های نامناسب باعث به‌وجودآمدن فاصله بین تعامل‌کنندگان می‌شوند. پاسخگویی ادراک شده^۲ عبارت است از درک این مطلب که آیا شخص مقابل، به مکالمه در حال انجام اهمیت داده، متوجه مطلب شده و آن را تأیید می‌کند یا خیر (Reis et al, 2004). از دیدگاه Davis نیز پاسخگویی ادراک شده - که آن را جزئیات کلامی و یا غیرکلامی مرتبط و هماهنگ که توسط یک شنونده نسبت به نظریات گوینده ابراز می‌شد تعریف می‌کرد - نقش بسیار مهمی در بهبود روابط و جذابیت بین‌فردی دارد (Reis, & Shaver, 1988). پاسخگویی ریشه در شخصیت، اهداف،

شخصی) فاش سازد با قواعد ظریفی تعیین می‌شود و انجام آن نیازمند تبحر و توانایی ویژه‌ای است (Tang et al, 2013). چراکه هر زمان که بخشی از اطلاعاتمان را با کسی در میان می‌گذاریم، شکل مرزهای خصوصی را تغییر می‌دهیم. از طریق بازگویی شخصی است که افراد می‌توانند از غریبه تبدیل به آشنا و در ادامه به دوستان صمیمی تبدیل شوند (Kashdan et al, 2013; Tang et al, 2013). بنابراین می‌توان گفت خودافشائی مکانیزمی است که انسان‌ها به‌واسطه آن روابط خود را با دیگران مدیریت می‌کنند. به‌عنوان مثال از طریق خودافشائی، شرکا می‌توانند جنبه‌های مختلف روابط که منجر به رضایت و یا نارضایتی می‌شود را کشف کرده و به اتخاذ و پیگیری این نقاط عطف (به طور مثال جداشدن و یا متعهد شدن) بپردازند و یا به توانایی ایجاد و توسعه روابط و کاهش عدم اطمینان دست یابند (Hargie, 2011; Walters, & Burger, 2013; Menegatti, & Rubini, 2014; McIntyre et al, 2015). طبق نظریه Rubin (1973)، خودافشائی متقابل در انواع روابط بین‌فردی افراد از شرکای تجاری گرفته تا شرکای عشقی نقش بسزایی را به عهده دارد. از این‌رو، بسیاری خودافشائی را مهم‌ترین راه افزایش صمیمیت و یکی از خصوصیات اصلی که روابط نزدیک را توصیف می‌کنند (Tardy, & Smithson, 2018). بعلاوه، یافته‌ها حاکی از آن هستند که خودافشائی در مکالمه با شریکی که همساز و همدل تلقی می‌شود، منجر به انفعالی لذت‌بخش برای فرد شده و تمایل وی برای بحث در آینده را بیشتر می‌کند (Campbell et al, 2009). لذا، این فرایند به‌صورت خودکار منجر به ایجاد صمیمیت در روابط می‌شود.

یکی از دلایل اصلی تمایل پایین افراد به ایجاد تعامل با افراد ناشناس و افشاء اطلاعات در مورد خود، اضطراب اجتماعی^۱ بالای آنها است. اصطلاح هراس یا اضطراب اجتماعی برای اولین بار در سال 1966 توسط Gelder توصیف شد، اما در واقع DSM-3 بود که به‌عنوان یک واحد تشخیصی مجزا آن را برای بزرگسالان ثبت کرد (American Psychiatric Association, 1980). در DSM-5 اضطراب اجتماعی با مشخصه ترس و اضطراب قابل ملاحظه درباره یک یا چند موقعیت اجتماعی که در آنها احتمال دقت نظر به بیمار و موشکافی دیگران وجود دارد یاد شده است. این موقعیت‌ها عبارتند از: تعاملات اجتماعی (مثلاً مکالمه یا ملاقات با افراد

2. Perceived Responsiveness

1. Social Anxiety

(1988)، مفهوم صمیمیت را ترکیبی از خودافشائی، افشاگری مخاطب و سطحی از پاسخگویی ادراک شده به عنوان میانجی در این فرایند به دست آوردند. بدین معنا که خودافشائی زمانی منجر به بالارفتن صمیمیت در یک ارتباط می‌گردد که به صورت ذاتی با پاسخگویی ادراک شده و حمایتگرانه شخص مقابل همراه باشد.

علاوه بر تحقیقات ذکر شده، Petty (2017)، در تحقیق خود با هدف بررسی نقش پاسخگویی ادراک شده در ارتباط بین اضطراب اجتماعی و خودافشائی به این نتیجه رسید که سطح پایین پاسخگویی ادراک شده در ارتباطات دوستانه نزدیک نقش یک متغیر میانجی در ارتباط بین اضطراب اجتماعی و خودافشائی را بازی می‌کند. نتایج وی نشانگر اهمیت و تأثیرگذاری پاسخگویی ادراک شده در روابط دوستانه و فرایند درمان افراد دارای اضطراب اجتماعی سطح بالا بوده است. همچنین، Ketay et al (2019)، پس از بررسی ارتباط اضطراب اجتماعی، صمیمیت و خودافشائی به این نتیجه رسیدند که کاهش کورتیزول در هنگامی که خودافشائی در سطح پایین قرار دارد ارتباط قابل توجهی با اضطراب اجتماعی ندارد؛ اما در شرایطی که خودافشائی چه در سطح بالا و چه در سطح پایین قرار دارد، اضطراب اجتماعی افراد با میزان صمیمیت آنها در ارتباط است. در بررسی روابط بین زوج‌هایی که یکی از طرفین رابطه مبتلا به اضطراب اجتماعی است نتایج نشان‌دهنده این بودند که سطح پایین پاسخگویی ادراک شده منجر به نارضایتی از رابطه می‌گردد (Bar-Kalifa et al, 2015). اگرچه ایجاد روابط حسنه و صمیمیت از شرایط و زمینه‌های بسیار متنوعی تأثیر می‌پذیرد، اما بررسی عمیق‌تر پیشینه پژوهش، نیاز به مطالعه بیشتر در حوزه‌های پاسخگویی ادراک شده، خودافشائی و فرایند صمیمیت اجتماعی (بین فردی یا دوستانه) در زمینه اضطراب اجتماعی و روابط دوستانه را آشکار نموده است (Alden et al, 2014 ; Heimberg et al, 2014). باتوجه به بررسی ادبیات پژوهش مشخص گردید که در سطح کشوری پژوهش‌های زمینه‌ای مرتبط با متغیر پاسخگویی ادراک شده انجام نگرفته و نیز، تاکنون پژوهشی که رابطه خودافشائی و اضطراب اجتماعی با صمیمیت اجتماعی را باتوجه به نقش میانجی پاسخگویی ادراک شده به طور هم‌زمان مورد بررسی قرار داده باشد، انجام نگرفته است؛ بنابراین پژوهش حاضر از این منظر بدیع است و تلاش دارد تا به شناسایی هرچه بهتر عوامل مؤثر بر ایجاد صمیمیت اجتماعی کمک نماید. از این رو، با توجه به روابط موجود در تحقیقات پیشین و شکاف

سابقه رابطه بین طرفین و تعامل بین این عناصر دارد و درکی است که در حین تعامل در روابط ایجاد می‌شود (Reis, & Gable, 2015). Canevello, & Crocker (2010)، به پاسخگویی ادراک شده به عنوان هسته مرکزی روابط نزدیک و رضایت بخش اشاره کردند که حداقل از طریق دو فرایند ایجاد می‌شود: از طریق یک فرایند بین فردی که پاسخگو بودن به طرف مقابل نشان داده شود و یا از طریق یک فرایند درونی که به وسیله آن پاسخگویی توسط فرد مخاطب ادراک شود. به عقیده آنها این اهداف درونی افراد (حمایت از دیگران و یا حفظ تصویر ایده آل از خود) هستند که می‌تواند آغازگر و یا مهار کننده پاسخگویی ادراک شده و فرافکنی متقابل آن در روابط باشد. در تحقیقات متعدد بعدی نیز به پاسخگویی ادراک شده به عنوان یکی از عوامل اصلی ایجاد روابط صمیمی اشاره شد (Cook et al, 2017 ; Luginbuehl, & Schoebi, 2019 ; Pagani et al, 2019). در این زمینه، Kashdan et al (2013)، نیز معتقدند، پاسخ حمایتگرانه درباره اطلاعاتی که افشاء می‌شوند می‌تواند نشان‌دهنده اهمیت دادن طرف مقابل به احساسات شخص افشاگر و ترغیب وی برای افشاگری بیشتر باشد. همچنین آنها در مورد سطح پایین پاسخگویی ادراک شده افراد مضطرب حتی در مقابل اخبار خوشایند طرف مقابل توافق نظر داشته‌اند. افراد نیاز دارند تا شخص مخاطبشان آنها را بفهمد، و برای نظریات و دیدگاه‌ها و هویت آن‌ها ارزش و اهمیت قائل باشد. گشودگی نسبت به افرادی که اهمیت کافی قائل نیستند و پاسخ‌های نامناسبی ارائه می‌کنند مشکل و دور از ذهن به حساب می‌آید. این امر می‌تواند مردم را از اقدام کردن برای ایجاد یک رابطه نزدیک و صمیمی بازدارد. سطوح بالای خودافشائی و تمایل به ایجاد صمیمیت در افراد به واسطه سطح بالای پاسخگویی ادراک شده به وجود می‌آید (Reis et al, 2011). همچنین ارتباط با شرکای پاسخگو از دیدگاه Beckes, & Coan (2015)، مؤثرین روش برای کاهش اثرات منفی تجربه‌های استرس‌زا به شمار می‌آید. Register, Henley & Gable (1992)، در تحقیق خود به نقش میانجی پاسخگویی ادراک شده و Gore et al (2006)، و Gable, Reis & (2010)، به نقش تعدیل‌گر آن در رابطه با خودافشائی و پیامدهای مثبت آن در ارتباط مؤثر اشاره کردند. همچنین Shelton et al (2010)، نیز در ارتباط بین خودافشائی فرد و افشاگری مخاطب و صمیمیت به نقش میانجی پاسخگویی ادراک شده اشاره کردند. Reis, & Shaver

تحقیقاتی شناسایی شده، هدف اصلی این پژوهش شناسایی ارتباط اضطراب اجتماعی و خودافشائی با صمیمیت اجتماعی، باتوجه به نقش میانجی پاسخگویی ادراک شده در دانشجویان دانشگاه آزاد واحد کرمان می‌باشد.

روش پژوهش

پژوهش پیش رو باتوجه به بررسی روابط بین متغیرهای پژوهش به از لحاظ روش در زمره پژوهش‌های توصیفی - همبستگی از نوع پیمایشی قرار دارد و رابطه بین متغیرها بر حسب فرضیه‌های پژوهش تحلیل شده است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد واحد کرمان به تعداد ۱۸۰۰۰ نفر در نیمه دوم سال ۱۳۹۸ بود. برای تعیین میزان حجم نمونه در تحقیقاتی که از روش مدلیابی معادلات ساختاری استفاده می‌شود برای هر متغیر، بین پنج تا ده نمونه و به‌طور کلی در مجموع حداکثر تا ۳۰۰ نمونه توصیه شده است (Nargesian, 2013). در این پژوهش به دلیل وجود چهار متغیر حجم نمونه بر اساس موارد اشاره شده نباید از عدد ۴۰ کمتر باشد؛ بنابراین، نمونه پژوهش با استفاده از روش نمونه‌برداری احتمالی طبقه‌ای از بین دانشکده‌های دانشگاه تعداد ۳۵۰ نفر باتوجه به توزیع فراوانی دانشجویان هر دانشکده و احتمال تکمیل ناقص پرسش‌نامه‌ها توزیع شد.

ابزار پژوهش

۱. پرسش‌نامه صمیمیت اجتماعی^۱: به‌منظور اندازه‌گیری میزان صمیمیت اجتماعی از پرسش‌نامه ارائه شده توسط Miller, & Lefcourt (1982) استفاده شده است. این پرسش‌نامه دارای ۶ پرسش برای توصیف روانی صمیمیت و ۱۱ پرسش برای توصیف شدت صمیمیت تجربه شده در زمان کنونی است و تمام سؤالات بر روی یک مقیاس ۱۰ درجه‌ای لیکرت پاسخ داده می‌شوند. سؤالات ۲ و ۱۴ به‌طور معکوس و از خیلی به‌ندرت کم (۱ امتیاز) تا تقریباً همیشه یا زیاد (۱۰ امتیاز) طراحی شده‌اند. طراحان پرسش‌نامه ضریب آلفای کرونباخ را در اجراهای گوناگون ۰/۸۶ تا ۰/۹۱ گزارش کرده‌اند. همچنین، ضریب آلفای کرونباخ در یک بررسی مقدماتی که بر روی یک نمونه ۳۳۰ نفری شامل ۱۶۶ پسر و ۱۶۴ دختر انجام شد، ۰/۷۶ به دست آمده است. برای آماده‌سازی پرسش‌نامه صمیمیت اجتماعی باتوجه به این که در زمینه سنجش و اندازه‌گیری صمیمیت، پژوهشی که در

ایران انجام شده باشد، در دست نبود، نخست به فارسی ترجمه و سپس از دو متخصص زبان انگلیسی درخواست گردید که آن را به انگلیسی برگردانند. تفاوت موجود بین نسخه‌های انگلیسی ارزیابی شد و از طریق یک «فرایند مرور مکرر» این تفاوت‌ها به کمترین میزان کاهش یافت. از این رو، نزدیک بودن معنایی دو نسخه فارسی و انگلیسی بررسی گردید. به دنبال آن نیز چند نفر از اعضای هیئت‌علمی روایی محتوا و تطابق فرهنگی این پرسش‌نامه را تأیید نمودند (DaneshvarPour et al, 2008). آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر برای گویه‌های صمیمیت اجتماعی (۰/۹۲) محاسبه شده است.

۲. پرسش‌نامه خودافشائساز^۲: به‌منظور اندازه‌گیری میزان خودافشائی از پرسش‌نامه ارائه شده توسط Kahn, Hesslin & (2001)، استفاده شده است. این پرسش‌نامه بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت ساخته شده که دارای ۱۲ پرسش می‌باشد و از کاملاً مخالفم (۱ امتیاز) تا کاملاً موافقم (۵ امتیاز) پاسخ داده می‌شود. از این رو حداقل نمره در این مقیاس ۱۲ و حداکثر آن ۶۰ می‌تواند باشد. پایایی این مقیاس نیز از طریق بازآزمایی در چند پژوهش بالای ۰/۹۰ به دست آمده است (Kahn, & Hesslin, 2001). آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر برای گویه‌های خودافشائی (۰/۸۰) محاسبه شده است.

۳. پرسش‌نامه اضطراب اجتماعی^۳: جهت اندازه‌گیری اضطراب اجتماعی از پرسش‌نامه ارائه شده توسط Watson, Friend & (1969)، استفاده شده است که دارای دو خرده مقیاس اجتناب اجتماعی و ترس از ارزشیابی منفی است. پرسش‌نامه شامل ۵۸ گویه می‌باشد که خرده مقیاس اجتناب اجتماعی دارای ۲۸ ماده است. دامنه نمره بین ۰ تا ۲۸ و نمره ۱۲ به بالا نشان‌دهنده اضطراب اجتماعی بالا و نمره ۴ به پایین نشان‌دهنده اضطراب اجتماعی بسیار پایین می‌باشد. نمره‌گذاری خرده مقیاس ترس از ارزشیابی منفی ۳۰ ماده است که دارای ۱۷ ماده پاسخ مثبت و ۱۳ ماده پاسخ منفی می‌باشد. دامنه نمره آن نیز می‌تواند از ۰ تا ۳۰ باشد. نمره ۱۸ به بالا نمایانگر افرادی است که ترس زیادی از ارزیابی منفی داشته و نمره ۹ به پایین مخصوص افرادی است که ترس کمی از ارزیابی منفی دارند. در پژوهش Watson, & Friend (1969)، ضریب پایایی

3. Fear of Negative Evaluation & Social Avoidance and Distress (FEN & SAD)

1. Miller Social Intimacy Scale (MSI)
2. Distress Disclosure Index (DDI)

فرهنگی این پرسش‌نامه را تأیید کردند. پایایی این پرسش‌نامه توسط Reis et al (2011)، ۰/۹۱ گزارش شده است. آلفای کرونباخ برای گویه‌های پاسخگویی ادراک شده (۰/۹۰) به دست آمده است.

شیوه اجرا. پس از مراجعه به هر یک از دانشکده‌های دانشگاه و کنترل اینکه هر دانشجوی انتخابی حتماً دانشجوی آن دانشکده باشند، نظر آن‌ها برای شرکت در پژوهش جلب شد. سپس توضیحاتی در مورد نحوه تکمیل پرسش‌نامه و اصول اخلاقی نظیر رضایت آگاهانه، رازداری و محرمانه ماندن اطلاعات شخصی داده شد و پرسش‌نامه پژوهش بدون ذکر نام در اختیار آنها قرار داده شده و سپس گردآوری شد. پس از پیش‌پردازش اولیه در نهایت تعداد ۲۴۲ پرسش‌نامه که از کیفیت لازم (پرسش‌نامه‌هایی که دارای موارد پاسخ نداده شده و اصطلاحاً گمشده بسیار بودند از نمونه کنار گذاشت شدند) برخوردار بودند، مورداستفاده قرار گرفت. داده‌های جمع‌آوری شده توسط نرم‌افزارهای SPSS ویراست ۲۳ و AMOS ویراست ۲۳ و با کمک آزمون آماری تی و روش معادلات ساختاری مورد تجزیه تحلیلی قرار گرفت.

یافته‌ها

یافته‌های حاصل از این پژوهش در سه بخش ارائه شده است. در بخش اول، به بررسی شاخص‌های دموگرافیک پرداخته شده است. در بخش دوم یافته‌های توصیفی متغیرها، مورد بررسی قرار گرفته است. در بخش سوم یافته‌های استنباطی حاصل از تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌ها ارائه شده است.

خرده مقیاس‌های پرسش‌نامه به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۹۴ به دست آمد. Nisi, & Shahni Yeilaq (2001)، ضریب پایایی مقیاس با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۶ و ۰/۹۰ گزارش کرده اند. در تحقیق Hormozinejad et al (2001)، ضرایب اعتبار برای خرده مقیاس اجتناب اجتماعی و خرده مقیاس ترس از ارزیابی منفی و کل مقیاس به ترتیب ۰/۶۸، ۰/۷۰ و ۰/۷۷ به دست آمده است. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای گویه‌های اضطراب اجتماعی (۰/۸۹)، ترس از ارزیابی منفی (۰/۸۱) و اجتناب اجتماعی (۰/۹۰) محاسبه شده است.

۴. پرسش‌نامه پاسخگویی ادراک شده^۱ : به‌منظور اندازه‌گیری پاسخگویی ادراک شده از پرسش‌نامه ارائه شده توسط Reis et al (2011)، استفاده شده است که شامل ۱۲ سؤال است و تمام سؤالات موردنظر بر روی یک مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت بنا شده‌اند و از به‌هیچ‌وجه درست نیست (۱ امتیاز) تا کاملاً صحیح است (۹ امتیاز) پاسخ داده می‌شود. برای آماده‌سازی پرسش‌نامه با توجه به اینکه در زمینه سنجش و اندازه‌گیری پاسخگویی ادراک شده، پژوهشی که در ایران انجام شده باشد در دسترس نبود، ابتدا به فارسی ترجمه و سپس از دو متخصص زبان انگلیسی درخواست گردید که آن را به انگلیسی برگردانند. تفاوت موجود بین نسخه‌های انگلیسی ارزیابی شد و از طریق یک «فرایند مرور مکرر» این تفاوت‌ها به کمترین میزان کاهش یافت. از این رو، نزدیک بودن معنایی دو نسخه فارسی و انگلیسی بررسی گردید. به دنبال آن چند نفر از اعضای هیئت‌علمی روایی محتوا و تطابق

جدول ۱. توزیع فراوانی و فراوانی درصدی آزمودنی‌ها بر اساس رشته تحصیلی

گروه	فراوانی	درصد فراوانی	گروه	فراوانی	درصد فراوانی
مهندسی برق	۱۴	۵/۸	مهندسی کامپیوتر	۴	۱/۷
تربیت بدنی	۵	۲/۱	گرافیک	۱۰	۴/۱
حسابداری	۵۵	۲۲/۷	مددکاری	۵	۲/۱
روانشناسی	۳۶	۱۴/۹	مدیریت بازرگانی	۹	۳/۷
زبان و ادبیات انگلیسی	۹	۳/۷	معماری	۲۳	۹/۵
ژنتیک	۷	۲/۹	مهندسی پزشکی	۱۶	۶/۶
مهندسی صنایع	۱۳	۵/۴	میکروبیولوژی	۱۷	۷/۰
مهندسی عمران	۱۹	۷/۹			

تعداد زنان شرکت‌کننده در تحقیق برابر با ۱۰۶ نفر (۴۳/۸ درصد)، تعداد مردان شرکت‌کننده در تحقیق برابر با ۱۳۶ نفر (۵۶/۲ درصد) است و ۱۲۴ نفر از شرکت‌کنندگان (۵۱/۴ درصد) جنسیت دوست صمیمی خود را مرد و ۱۱۸ نفر از شرکت‌کنندگان (۴۳/۸ درصد) جنسیت دوست صمیمی خود را زن اعلام کردند. همچنین، توزیع فراوانی رشته تحصیلی افراد مطابق جدول (۱) می‌باشد.

اطلاعات توصیفی متغیرهای خودافشائی، اضطراب اجتماعی و مؤلفه‌های آن، پاسخگویی ادراک شده و صمیمیت اجتماعی در جدول (۲) ارائه شده است.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها شاخص‌های دموگرافیک عبارتند از میانگین سنی حجم نمونه (۲۱/۴۵) سال، میانه سنی (۲۰/۰۰) سال، انحراف معیار (۴/۱۹) سال و کمترین سن (۱۸/۰۰) سال و بیشترین سن (۳۹/۰۰) سال است. ۱۰۸ نفر (۴۴/۶ درصد) از شرکت‌کنندگان در پژوهش فرزند اول خانواده، ۵۷ نفر (۲۳/۶ درصد) فرزند دوم، ۴۷ نفر (۱۹/۴ درصد) فرزند سوم، ۱۹ نفر (۷/۹ درصد) فرزند چهارم، ۷ نفر (۲/۹ درصد) فرزند پنجم و ۴ نفر (۱/۷ درصد) فرزند ششم خانواده، ۹۰ نفر (۳۷/۲ درصد) از پاسخگویان فرزند آخر خانواده و ۴۰ نفر (۱۶/۵ درصد) از پاسخگویان تک‌فرزند بودند.

جدول ۲. آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش				
متغیر	تعداد	میانگین	انحراف معیار	بیشترین
خودافشائی	۲۴۲	۳۴/۳۲	۷/۹۲	۱۱/۰۰
ارزشیابی منفی	۲۴۲	۷/۷۱	۴/۶۳	۰/۰۰
اجتناب اجتماعی	۲۴۲	۴/۹۱	۳/۸۱	۱/۰۰
اضطراب اجتماعی	۲۴۲	۱۲/۶۲	۶/۵۹	۱/۰۰
پاسخگویی ادراک شده	۲۴۲	۸۷/۱۳	۱۹/۱۷	۳۰/۰۰
صمیمیت اجتماعی	۲۴۲	۱۱۰/۳۲	۱۸/۳۰	۵۹/۰۰

- متغیرهای پژوهش دارای مقیاس اندازه‌گیری فاصله‌ای باشند که در این پژوهش تمامی متغیرهایی که وارد مدل شدند دارای مقیاس اندازه‌گیری فاصله‌ای هستند.
- عدم هم خطی چندگانه که این مفروضه توسط عامل وارینانس کمتر از ۱۰، مطابق جدول (۳) برای تمامی متغیرهای پژوهش مورد بررسی قرار گرفت و نشان از عدم وجود هم خطی بین متغیرها داشت.
- نرمال بودن داده‌ها که توسط ضرایب چولگی، کشیدگی و نسبت‌های بحرانی این دو ضریب متغیرهای پژوهش بررسی گردید و مشاهده شد که تمامی ضرایب به دست آمده مطابق جدول (۳) در فاصله (۲/۵۸ - ۲/۵۸) قرار گرفته‌اند. از این رو، داده‌ها دارای توزیع نرمال بوده و می‌توان از آزمون‌های پارامتریک برای بررسی فرضیات استفاده کرد.
- استقلال خطاها در این پیش فرض، بایستی خطاهای الگو (تفاوت بین مقادیر واقعی و مقادیر پیش‌بینی شده توسط معادله رگرسیون) از یکدیگر مستقل باشند. به این

در این بخش با استفاده از رویکرد مدل‌سازی معادلات ساختاری به بررسی الگوی پیشنهادی پژوهش پرداخته شده است که نتایج آن در ادامه ارائه خواهد شد. پس از شناسایی همبستگی متغیرها، آزمون معنی‌داری صورت پذیرفت. جهت بررسی معناداری رابطه بین متغیرها از آماره آزمون t یا همان t -value استفاده می‌شود. چون معنی‌داری در سطح خطای ۰/۰۵ بررسی می‌شود، بنابراین اگر میزان بارهای عاملی مشاهده شده با آزمون t از ۱/۹۶ کوچک‌تر باشد، رابطه معنادار نیست. قبل از بررسی الگوی پیشنهادی پژوهش، پیش‌فرض‌های روش معادلات ساختاری به شرح ذیل به طور کامل مورد تأیید قرار گرفته است.

- غربال داده‌ها که در این پیش فرض داده‌های پرت تک متغیره توسط نمره استاندارد Z تشخیص داده شد و به میانگین نزدیک گردید و همینطور داده‌های پرت چند متغیره توسط آماره ماهالانوبیس^۱ مورد بررسی قرار گرفت که داده‌ای جهت حذف وجود نداشت.

1. Mahalanobis

مقادیر آماره دوربین واتسون مطابق جدول (۳) برای هر چهار متغیر، می توان گفت خطاها ناهمبسته اند.

منظور از آزمون دوربین- واتسون استفاده شد. اگر این آماره بین ۱/۵ تا ۲/۵ باشد به معنی عدم وجود خودهمبستگی در میان باقیمانده ها است. با توجه به

جدول ۳. بررسی عدم هم خطی چندگانه، نرمال بودن متغیرهای پژوهش و استقلال خطاها						
متغیر	عامل تورم واریانس	کجی (چولگی)	نسبت بحرانی	کشیدگی	نسبت بحرانی	آماره دوربین - واتسون
خود افشایی	۲/۴۵۱	-۰/۳۳۲	-۲/۱۲۸	-۰/۲۰۷	-۰/۶۶۳	۱/۷۶۶
ارزشیابی منفی	۱/۶۱۲	۰/۲۶۰	۱/۶۶۷	-۰/۷۹۲	-۲/۵۳۸	۱/۶۷۶
اجتناب اجتماعی	۱/۶۹۲	۰/۴۴۷	۲/۵۶۵	-۰/۲۳۰	-۰/۷۳۷	-
اضطراب اجتماعی	۱/۷۳۱	۰/۳۶۲	۲/۳۲۱	-۰/۴۰۶	-۱/۳۰۱	-
پاسخگویی ادراک شده	۲/۳۲۲	-۰/۲۹۷	-۱/۹۰۴	۰/۴۳۳	۱/۳۸۸	۱/۶۰۰
صمیمیت اجتماعی	۱/۶۳۱	-۰/۳۴۴	-۲/۲۰۵	۰/۵۳۷	۱/۷۲۱	۱/۶۵۱

تأییدی استفاده شد. همچنین، سؤالاتی که دارای بار عاملی استاندارد کمتر از ۰/۴ هستند، از روند تحلیل کنار گذاشته شد. باتوجه به برقراری پیش فرض های معادلات ساختاری، خروجی نرم افزار نشان دهنده مناسب بودن الگوی پیشنهادی پژوهش مطابق جدول (۴) است.

مناسب بودن معیارهای روان سنجی پرسش نامه ها که از مهم ترین پیش فرض های روش معادلات ساختاری است. در این پیش فرض برای مناسب بودن معیارهای روان سنجی پرسش نامه ها بایستی به بررسی روایی پرسش نامه ها پرداخته شود. به منظور تعیین روایی سازه پرسش نامه ها و نیز مناسب بودن معیارهای روان سنجی پرسش نامه ها نیز از تحلیل عاملی

جدول ۴. شاخص های برازش الگوی پیشنهادی پژوهش		
شاخص	حد قابل قبول	مقدار گزارش شده
کای اسکور بهنجار شده (CMIN/DF)	برابر یا کوچک تر از ۳	۱/۶۴۳
شاخص نیکویی برازش (GFI)	برابر یا بزرگ تر از ۰/۹	۰/۸۹۴
شاخص نیکویی برازش اصلاح شده (AGFI)	برابر یا بزرگ تر از ۰/۹	۰/۸۷۲
شاخص برازش هنجار شده (NFI)	برابر یا بزرگ تر از ۰/۹	۰/۹۱۹
شاخص برازش افزایشی (IFI)	برابر یا بزرگ تر از ۰/۹	۰/۹۰۶
شاخص تاکر - لوئیس (TLI)	برابر یا بزرگ تر از ۰/۹	۰/۸۸۴
شاخص برازش تطبیقی (CFI)	برابر یا بزرگ تر از ۰/۹	۰/۹۰۱
ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA)	برابر یا کوچک تر از ۰/۰۸	۰/۰۷۰

مستقیم، به طور غیرمستقیم و از طریق پاسخگویی ادراک شده نیز بر صمیمیت اجتماعی تأثیر می گذارد. همچنین، بر اساس محاسبات انجام شده فاصله اطمینان معنی داری از روش بوت

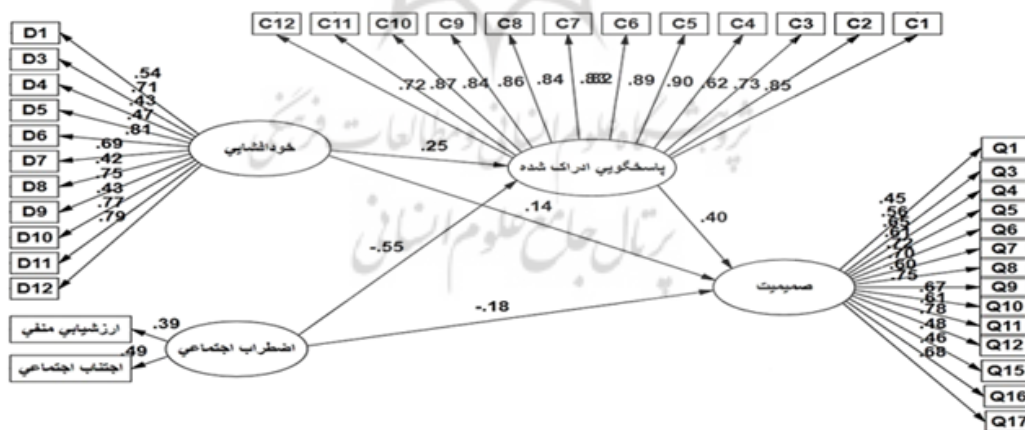
نتایج ارائه شده در جدول (۵) و شکل (۱) نشان دهنده تأیید تمامی فرضیه های تحقیق است. نتایج جدول (۶) نیز نشان می دهد که خود افشایی و اضطراب اجتماعی علاوه بر تأثیر

استرپ برای بررسی نقش میانجی متغیر پاسخگویی ادراک شده برابر (۰/۷۳۳، ۰/۰۰۲) به دست آمد که اگر فاصله اطمینان صفر را در برنگیرد، فرض بر این است که اثر غیرمستقیم به صورت معناداری وجود دارد. بر این اساس، اثر میانجیگری پاسخگویی ادراک شده بر رابطه بین خود افشایی و اضطراب اجتماعی با صمیمیت اجتماعی تأیید می‌گردد.

جدول ۵. ضریب مسیر و معنی‌داری آن و بررسی سؤال پژوهش در مدل تحلیل مسیر اصلی				
فرضیه	ضریب مسیر	t مقدار	نتیجه	نوع رابطه
خودافشائی ← پاسخگویی ادراک شده	۰/۲۵۰	۲/۱۵۱**	تأیید فرضیه ۱	افزایشی (مستقیم)
اضطراب اجتماعی ← پاسخگویی ادراک شده	-۰/۵۵۴	-۲/۶۷۸**	تأیید فرضیه ۲	کاهشی (معکوس)
خودافشائی ← صمیمیت اجتماعی	۰/۱۳۷	۲/۰۱۷**	تأیید فرضیه ۳	افزایشی (مستقیم)
اضطراب اجتماعی ← صمیمیت اجتماعی	-۰/۱۷۸	-۲/۵۸۵**	تأیید فرضیه ۴	کاهشی (معکوس)
پاسخگویی ادراک شده ← صمیمیت اجتماعی	۰/۴۰۵	۲/۶۸۸**	تأیید فرضیه ۵	افزایشی (مستقیم)

**معنی‌دار در سطح ۰/۰۰۵، * معنی‌دار در سطح ۰/۰۱

جدول ۶. اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل در مدل تحلیل مسیر اصلی			
فرضیه	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل
خودافشائی ← پاسخگویی ادراک شده	۰/۲۵۰	-	۰/۲۵۰
اضطراب اجتماعی ← پاسخگویی ادراک شده	-۰/۵۵۴	-	-۰/۵۵۴
خودافشائی ← صمیمیت اجتماعی	۰/۱۳۷	۰/۱۰۱	۰/۲۳۸
اضطراب اجتماعی ← صمیمیت اجتماعی	-۰/۱۷۸	-۰/۲۲۴	-۰/۴۰۲
پاسخگویی ادراک شده ← صمیمیت اجتماعی	۰/۴۰۵	-	۰/۴۰۵

شکل (۱). نتایج معادلات ساختاری برای بررسی مدل نهایی پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

کرمان بود. نتایج یافته‌های تجربی به‌دست‌آمده در این پژوهش از مدل پیشنهادی حمایت می‌کند و بر اساس داده‌های گردآوری شده مدل ارائه شده از برازندگی مناسبی برخوردار است.

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه اضطراب اجتماعی و خودافشائی با صمیمیت اجتماعی، باتوجه به میانجیگری پاسخ‌گویی ادراک‌شده در دانشجویان دانشگاه آزاد واحد

سطح خودافشائی طرف مقابل نیز می‌شود. از جهتی بی- توجهی به خودافشائی‌های طرف مقابل احساس درک نشدن و مورد تأیید قرار نگرفتن از طرف مقابل را به فرد افشاگر تلقین می‌کند. در مجموع این عوامل باعث پایین آمدن سطح صمیمیت بین آنها شده و منجر به پاره شدن بند ارتباطی بین طرفین می‌شود.

از محدودیت‌های این تحقیق می‌توان به جامعه محدود آن و وجود زمینه‌ها و شرایط مختلف مؤثر بر صمیمیت اجتماعی اشاره کرد. با توجه به این محدودیت‌ها برای تحقیقات آتی پیشنهاد می‌گردد، پدیده صمیمیت اجتماعی با استفاده از روش‌های تحقیق کیفی و یا به صورت آمیخته در جوامع دیگر مورد بررسی قرار گیرد و یا پدیده صمیمیت اجتماعی با استفاده از نقش جزئیات غیرکلامی پاسخ‌گویی ادراک‌شده به‌عنوان یک متغیر میانجی و یا مداخله‌گر بین صمیمیت اجتماعی و خودافشائی و اضطراب اجتماعی بررسی شود. از طرف دیگر، با توجه به نظریه یادگیری اجتماعی چنین به نظر می‌رسد که فرایند یادگیری نیز می‌تواند نقش قابل توجهی در خودافشائی و اضطراب اجتماعی داشته باشد. پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی نقش یادگیری بر کاهش اضطراب اجتماعی و افزایش خودافشائی در فرایند صمیمیت نیز مورد بررسی قرار گرفته شود. همچنین، در پژوهش حاضر، ارتباط بین متغیرها بدون در نظر گرفتن رابطه بین خودافشائی و اضطراب اجتماعی مورد بررسی قرار گرفت. لذا، ارتباط بین این دو متغیر نیز در تحقیقات آتی می‌تواند در نظر گرفته شود.

با عنایت به یافته‌های پژوهش، پیشنهاد می‌گردد افرادی که از اضطراب اجتماعی رنج می‌برند با دریافت درمان‌های لازم امکان بهبود روابط خود با سایرین را ایجاد کنند که خود موجب سلامت روانی و بهبود کیفیت جنبه‌های مختلف زندگی آنها خواهد شد. همچنین فرد دچار اضطراب اجتماعی در صورت دریافت درمان و توجه بیشتر در مکالمات خود ترس کمتری را احساس نموده و می‌تواند روابط بهتری را برقرار نمایند. از طرفی با توجه به سبک‌های دلبستگی و سبک‌های فرزندپروری که نقش مؤثری در میزان اضطراب کودک در آینده دارند و همچنین با توجه به ارتباط خود افشایی با سبک‌های دلبستگی و سبک‌های فرزندپروری که نقش بسزایی در ایجاد روابط صمیمی در آینده دارد، پیشنهاد می‌شود با ارائه کارگاه‌های آموزشی برای والدین - بالاخص مادران - راهبردهایی برای تعلیم و تربیت بهتر کودکان ارائه شود. همچنین آموزش و پرورش، مسئولین فرهنگی و

در پژوهش حاضر نشان داده شد که بین خودافشائی و پاسخگویی ادراک شده رابطه مستقیم و افزایشی وجود دارد که این یافته‌ها با یافته‌های Reis, & Shaver, 1988 ; Kashdan et al, 2013 ; Campbell et al, 2009 ; Petty, 2017) مطابقت دارد. نتایج پژوهش وجود رابطه معنادار کاهشی (معکوس) بین اضطراب اجتماعی و پاسخگویی ادراک شده را نشان می‌دهد که با تحقیقات (Bar-Kalifae et al, 2015 ; Petty, 2017) سازگار است. بین خودافشائی و صمیمیت اجتماعی ارتباط معنادار و از نوع افزایشی (مستقیم) مشاهده شده است. این نتیجه با نتایج تحقیقات (Hargie, 2011 ; Walters, & Burger, 2013 ; McIntyre et al, 2015 ; Kashdan et al, 2013 ; Walters, & Burger, 2013; Tang et al, 2013 ; Menegatti, & Rubini, 2014 ; Tardy, & Smithson, 2018) همخوانی دارد. رابطه بین دو متغیر اضطراب اجتماعی با صمیمیت اجتماعی معنادار و از نوع کاهشی به دست آمد که با نتایج تحقیقات (Hudson, & Rapee, 2009 ; Cuming, & Rapee, 2010 ; Fernandez, & Rodebaugh, 2011 ; Voncken, & Dijk, 2013 ; Ahmad Beigi, 2015 ; Zabihzadeh et al, 2016) همخوانی داشت. در پژوهش حاضر به بررسی ارتباط بین پاسخگویی ادراک شده با صمیمیت اجتماعی پرداخته شد. نتایج به دست آمده حاکی از ارتباط معنادار و از نوع افزایشی (مستقیم) بین این دو متغیر بوده است. یافته‌های به دست آمده نتایج تحقیقات (Shelton, et al, 2010 ; Canevello, & Crocker, 2010 ; Bar-Kalifa et al, 2015) را حمایت می‌کند.

انسان موجودی اجتماعی است و بخش اعظمی از نیازهای وی، در معاشرت و روابط بین فردی با دیگران معنا پیدا می‌کند. هیچ یک از توانمندی‌های بالقوه انسان در غیاب روابط اجتماعی رشد نمی‌کند. روابط اجتماعی منشأ یادگیری و دلیل ابداع و سازندگی و یکی از عوامل مهم در ادامه حیات بشر بر روی کره زمین هستند. تداوم حیات و اجتماع منوط به افزایش کیفیت روابط بین فردی است. هیچ انسانی از بدو تولد بدون آموختن نمی‌تواند روابط اجتماعی مؤثری برقرار کند. این آموختن مادام‌العمر است و تا زمانی که انسان زنده است، ادامه دارد. با جمع‌بندی یافته‌ها و مطالب بیان شده چنین برداشت می‌شود که افراد مضطرب چون دائماً درگیر افکار و نگرانی‌های درونی خودشان هستند در روابط به طرف مقابل خود توجه نکرده و در نتیجه ترس از مورد ارزیابی قرارگرفتن به طور فعال در مکالمات شرکت نمی‌کنند که این امر منجر به پایین آمدن

- Beckes, L., & Coan, J. A. (2015). *The distress-relief dynamic in attachment bonding*. In V. Zayas & C. Hazan (Eds.), *Bases of adult attachment: Linking brain, mind and behavior* (p. 11–33). Springer Science + Business Media. [\[Link\]](#)
- Campbell, D. W., Sareen, J., Stein, M. B., Kravetsky, L. B., Paulus, M. P., Hassard, S. T., & Reiss, J. P. (2009). Happy but not so approachable: the social judgments of individuals with generalized social phobia. *Depression and Anxiety*, 26, 419-424. [\[Link\]](#)
- Canevello, A., & Crocker, J. (2010). Creating good relationships: responsiveness, relationship quality, and interpersonal goals. *Journal of personality and social psychology*, 99(1), 78. [\[link\]](#)
- Cook, J. L., Dezanre, M., & Mol, J. D. (2017). Sources of Perceived Responsiveness in Family Relationships. [\[Link\]](#)
- Cuming, S., & Rapee, R. M. (2010). Social anxiety and self-protective communication style in close relationships. *Behaviour Research and Therapy*, 48(2), 87-96. [\[Link\]](#)
- DaneshvarPour, Z., Tajic Esmaeili, A, O, L., Shahraray, M., Farzad, V, O, L., & Shokri, O. (2008). Sex Differences in Social Intimacy: The Role of Identity Styles . *IJPCP*; 13 (4) :393-404. [\[Link\]](#)
- Fathollahzadeh, N., Mirsaififard, L., Kazemi, M., Saadati, N., & NavabiNejad, Sh. (2017). Effectiveness of marital life enrichment based on Choice Theory on quality of marital relationship and couples' intimacy. *Journal of Applied Psychology*, Vol. 11, No. 3(43), Fall 2017, 353-372. ISSN: 2008-4331. [\[Link\]](#)
- Fernandez, K. C., & Rodebaugh, T. L. (2011). Social anxiety and discomfort with friendly giving. *Journal of Anxiety Disorders*, 25(3), 326-334. [\[Link\]](#).
- Fordyce, M. W. (1977). Development of a program to increase happiness. *Journal of Counseling Psychology*, 24, 511–521. [\[Link\]](#)
- Gable, S. L., & Reis, H. T. (2010). Good news! Capitalizing on positive events in an interpersonal context. In M. P. Zanna (Ed.), *Advances in experimental social psychology* (Vol. 42, pp. 195–257). Amsterdam: Elsevier. [\[Link\]](#)
- Gore, J. S., Cross, S. E., & Morris, M. L. (2006). Let's be friends: Relational self-construal and the development of intimacy. *Personal Relationships*, 13(1), 83–102. [\[link\]](#)
- Greene, K., Derlega, V. J., & Mathews, A. (2006). Self-disclosure in personal relationships. *The Cambridge handbook of personal relationships*, 409-427. [\[Link\]](#)

رسانه‌های ارتباطی جهت آشکار کردن اهمیت روابط اجتماعی، روش‌های آموزشی جهت تقویت مهارت‌های ارتباطی، خودافشائی، پاسخگویی ادراک شده و ایجاد صمیمیت و کاهش میزان اضطراب اجتماعی در برنامه خود جای دهند.

موازین اخلاقی

در این پژوهش موازین اخلاقی شامل اخذ رضایت آگاهانه، تضمین حریم خصوصی و رازداری رعایت شد. همچنین زمان تکمیل پرسش‌نامه‌ها ضمن تاکید به تکمیل تمامی سؤالات، شرکت‌کنندگان در مورد خروج از پژوهش در هر زمان و ارائه اطلاعات فردی مختار بودند و به آنها اطمینان داده شد که اطلاعات محرمانه می‌ماند و این امر نیز کاملاً رعایت شد.

سپاسگزاری

از همکاری تمامی شرکت‌کنندگان در پژوهش تشکر و قدردانی می‌شود.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله حامی مالی و تعارض منافع ندارد.

References

- American Psychiatric Association. (1980). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (3rd ed.). [\[Link\]](#)
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (5rd ed.). [\[Link\]](#)
- Ahmad Beigi, N (2015). The role of emotional expression and self-disclosure in social anxiety due to the mediating role of emotional dysregulation. Master Thesis, University of Tabriz
- Alden, L. E., Auyeung, K. W., & Plasencia, L. (2014). Social anxiety and the self. In S. G. Hofmann & P. M. DiBartolo (Eds.), *Social anxiety: Clinical, developmental, and social perspectives* (pp. 531-549). San Diego, CA, US: Elsevier Academic Press. [\[link\]](#)
- Altman, I., Vinsel, A., & Brown, B. B. (1981). Dialectic conception in social psychology: An application to social penetration and privacy regulation. In L. Berkowitz (Ed.), *Advances in experimental social psychology* (Vol. 14, pp. 107–160). New York: Academic Press. [\[Link\]](#)
- Bar-Kalifa, E., Hen-Weissberg, A., & Rafaeli, E. (2015). Perceived partner responsiveness mediates the association between social anxiety and relationship satisfaction in committed couples. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 34(7), 587-610. [\[link\]](#)

- McIntyre, K. P., Mattingly, B. A., & Lewandowski Jr, G. W. (2015). When “we” changes “me” The two-dimensional model of relational self-change and relationship outcomes. *Journal of social and personal relationships*, 32(7), 857-878. [\[Link\]](#)
- Menegatti, M., & Rubini, M. (2014). Initiating, maintaining, or breaking up? The motivated use of language abstraction in romantic relationships. *Social Psychology*, 45(5), 408-420. [\[Link\]](#)
- Miller, R.S., & Lefcourt, H.M. (1982). The Assessment of Social Intimacy. *Journal of Personality Assessment*, 46:5, 514-518, DOI: 10.1207/s15327752jpa4605_12. [\[Link\]](#)
- Nargesian, A. (2013). Guide to using LISREL software in structural equation modeling. Tehran: Knowledge Look.
- Nisi, Abdul Kazem., & Shahni Yeilaq, M. (2001). The effect of courage training on assertiveness, self-esteem, social anxiety and mental health of socially anxious high school male students in Ahvaz. *Journal of Educational Sciences and Psychology*, Shahid Chamran University of Ahvaz. 2 (8): 30-11. [\[Link\]](#)
- Pagani, A. F., Donato, S., Parise, M., Bertoni, A., Iafate, R., & Schoebi, D. (2019). Explicit Stress Communication Facilitates Perceived Responsiveness in Dyadic Coping. *Frontiers in psychology*, 10, 401. [\[Link\]](#)
- Petty, S. (2017). The association of high social anxiety and perceived responsiveness with self-disclosure. [\[Link\]](#)
- Raskin, P. M. (2001). The relationship between identity and intimacy in early adulthood. *The Journal of Genetic Psychology*, 147, 167-181. [\[Link\]](#)
- Register, I. M., & Henley, T. B. (1992). The Phenomenology of intimacy. *Journal of Social and Personal Relationships*, 9, 467-481. [\[Link\]](#)
- Reis, H. T., & Gable, S.H. L. (2015). Responsiveness. *Current Opinion in Psychology*, Volume 1 Pages 67-71. [\[Link\]](#)
- Reis, H. T., & Shaver, P. (1988). Intimacy as an interpersonal process. *Handbook of personal relationships*. [\[Link\]](#)
- Reis, H. T., Clark, M. S., & Holmes, J. G. (2004). Perceived partner responsiveness as an organizing construct in the study of intimacy and closeness. In *Handbook of closeness and intimacy* (pp. 211-236). Psychology Press. [\[Link\]](#)
- Reis, H. T., Maniaci, M. R., Caprariello, P. A., Eastwick, P. W., & Finkel, E. J. (2011). Familiarity does indeed promote attraction in live interaction. *Journal of personality and social psychology*, 101(3), 557. [\[Link\]](#)
- Hargie, O. (2011). *Skilled interpersonal interaction: Research, theory, and practice*. London: Routledge. [\[Link\]](#)
- Heimberg, R. G., Brozovich, F. A. & Rapee, R. M. (2014). A Cognitive Behavioral Model of Social Anxiety Disorder. In S. G. Hofmann, & P. M. DiBartolo (Eds.) *Social Anxiety*, third edition. Boston: Elsevier Inc. [\[Link\]](#)
- Hormozinejad, M., Shahni Yeilaq, M., & Najarian, B. (2001). The simple and multiple relationship of self-esteem, perfectionism and social anxiety variables with the expression of students of Shahid Chamran University *Journal of Educational Sciences and Psychology of Shahid Chamran University of Ahvaz*. 3 (7): 50-29. [\[Link\]](#)
- Hu, Y., Wood, J. F., Smith, V., & Westbrook, N. (2004). Friendships through IM: Examining the relationship between instant messaging and intimacy. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 10(1), JCMC10111. [\[Link\]](#)
- Hudson, J. L., & Rapee, R. M. (2009). Familial and social environments in the etiology and maintenance of anxiety disorders. *Oxford handbook of anxiety and related disorders*, 173-189. [\[Link\]](#)
- Juretić, J. (2018). Quality of close relationships and emotional regulation regarding social anxiety. *Psychiatria Danubina*, 30(4), 441-451. [\[Link\]](#)
- Kahn, J. H., & Hessling, R. M. (2001). Measuring the tendency to conceal versus disclose psychological distress. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 20(1), 41-65. [\[Link\]](#)
- Kashdan, T. B., Farmer, A. S., Adams, L. M., Ferssizidis, P., McKnight, P. E., & Nezlek, J. B. (2013). Distinguishing Healthy Adults From People With Social Anxiety Disorder: Evidence for the Value of Experiential Avoidance and Positive Emotions in Everyday Social Interactions. *Journal of Abnormal Psychology*, 1-12. [\[Link\]](#)
- Ketay, S., Welker, K. M., Beck, L. A., Thorson, K. R., & Slatcher, R. B. (2019). Social anxiety, cortisol, and early-stage friendship. *Journal of Social and Personal Relationships*, 36(7), 1954-1974. [\[Link\]](#)
- Luginbuehl, T., & Schoebi, D. (2019). Emotion dynamics and responsiveness in intimate relationships. *Emotion*. [\[Link\]](#)
- Mayo clinic staff. (September 16, 2016). Discover the connection between health and friendship, and how to promote and maintain healthy friendships. *Healthy Lifestyle*. Retrieved (February 3, 2019) from <https://www.mayoclinic.org/healthy-lifestyle/adult-health/in-depth/friendships/art-20044860>. [\[Link\]](#)

- being disliked at first sight: The role of self-disclosure in the development of likeability in sequential social contact. *Cognitive Therapy and Research*, 37(1), 7-17. [\[Link\]](#)
- Waldinger, R. (December 25, 2015). What makes a good life? Lessons from the longest study on happiness. Retrieved (July 28, 2019) from <https://www.ted.com/talk>. [\[Link\]](#)
- Walters, A., & Burger, B. (2013). 'I love you, and I cheated': Investigating disclosures of infidelity to primary romantic partners. *Sexuality and Culture*, 17(1), 20-49. [\[Link\]](#)
- Watson, D., & Friend, R. (1969). Measurement of social-evaluative anxiety. *Journal of consulting and clinical psychology*, 33(4), 448. [\[Link\]](#)
- Zabihzadeh, A., Maleki, Gh., Ghashang, N., Hatami Bavarsad, S., & Parsamand, T. (2016). A Comparison of Theory of Mind in Individuals with Anxiety Disorders and Normal Controls. *Journal of Applied Psychology Research*, Volume:7 Issue: 1, 237 – 247. [\[Link\]](#)
- Rubin, Z. (1973). *Liking and loving: An invitation to social psychology*. Oxford, England: Holt, Rinehart & Winston. Tardy, C. [\[Link\]](#)
- Shelton, J. N., Trail, T. E., West, T. V., & Bergsieker, H. B. (2010). From strangers to friends: The interpersonal process model of intimacy in developing interracial friendships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 27(1), 71-90. [\[Link\]](#)
- Strazdins, L., & Broom, D. H. (2007). The mental health costs and benefits of giving social support. *International Journal of Stress Management*, 14(4), 370. [\[Link\]](#)
- Tang, N., Bensman, L., & Hatfield, E. (2013). Culture and sexual self-disclosure in intimate relationships. *Interpersona*, 7(2), 227. [\[Link\]](#)
- Tardy, C. H., & Smithson, J. (2018). Self-disclosure: Strategic revelation of information in personal and professional relationships 1. In *The handbook of communication skills* (pp. 217-258). Routledge. [\[Link\]](#)
- Voncken, M. J., & Dijk, K. F. L. (2013). Socially anxious individuals get a second chance after

